

og alligevel skal ned på halve dagpenge. Den idé er desværre ikke ny. Det var den socialdemokratiske regering, som sammen med Venstre og De Konservative præcis gennemførte, at det skulle gælde for dem under 25 år, i stedet for at holde fast i et princip om, at alle, der var på arbejdsmarkedet, skulle behandles ens, og at der ikke skulle være aldersdiskrimination. Så ærgrer det ikke den socialdemokratiske ordfører, at man gik med på den galej, da man var i regering?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Nej, jeg vil gerne vedkende mig det, vi har gjort under vores regering, og som har været med til at skabe den stærkeste fremgang i beskæftigelsen i nyere tid.

Kl. 11.40

Men jeg vil godt sige om den nye regerings forslag om at udstrække en eller anden form for nedsatte dagpenge til dem mellem 25 og 29 år, at det forslag synes jeg ændrer karakter, hver gang jeg læser om det. Jeg vil meget gerne have anledningen til her i dag måske at få opklaret, for jeg tror, at jeg lige så lidt som hr. Søren Søndergaard kan finde ud af, hvad det egentlig er, regeringen vil. Den kan jo ikke både spare 250 mio. kr., som den har sagt den vil, og så garantere disse unge mellem 25 og 30 år, at de kan få et job til overenskomstmæssig løn, selv om der ikke er nogen efterspørgsel efter dem på arbejdsmarkedet.

Derfor ser jeg meget frem til at få forklaret, hvad det er for et forslag. Men hvis det var en videreførelse af vores ungeindsats til en ældre aldersgruppe, så er vi selvfølgelig frontalt imod det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, men jeg synes bare, at det er ærgerligt, at den socialdemokratiske ordfører og tidligere finansminister sådan set giver regeringen alt for gode argumenter, bl.a. det argument, at ungeindsatsen hjalp. Det er jo notorisk forkert. Og den tidligere finansminister, der kender tallene, kan bekræfte, at ungdomsarbejdsløsheden var på vej ned på det tidspunkt, man besluttede at gennemføre halve dagpenge for dem under 25, og den fortsatte med den nøjagtig samme takt nedad.

Der skete ingen dramatisk stigning i takten nedad. Det var en proces, der var i gang i kraft

af den almindelige udvikling i samfundet, hvor flere og flere kom i arbejde. Den havde ingen positiv værdi.

Derfor skal den nye regering slet ikke kunne bruge det argument, at det har vist sig, at det hjalp, for det hjalp ikke. Det, der hjalp, var, at folk kom i beskæftigelse, og det er det, man skal arbejde for: at folk kommer i beskæftigelse, i stedet for at skære ned på indkomsterne for de arbejdsløse. For når folk kommer i beskæftigelse, bliver arbejdsløsheden selvfølgelig mindre for alle grupper.

Så jeg bliver desværre nødt til at gentage spørgsmålet: Ærgrer det ikke den tidligere regering, at man på den måde har givet den nuværende regering for gode kort på hånden, som de slet ikke fortjener?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Til det helt generelt formulerede spørgsmål, om det ikke ærgrer mig, at vi har givet den nye regering alt for gode kort på hånden: jo.

Men jeg synes, det ville have været embedsforfølgelse, hvis ikke vi havde forsøgt at styre det her land på ret kurs. Det har vi gjort. Og vores ungeindsats var jo rettet specifikt til de unge, der ikke havde fået en faglig uddannelse, og som gik meget lang tid ledige, med et krav om, at de gik ind og fik en uddannelse på samme økonomiske vilkår som andre i deres aldersgruppe.

Når det var et forslag, som jeg er overbevist om virker, selv om hr. Søren Søndergaard tror noget andet, så har det jo sammenhæng med, at vi ved af al erfaring, fra al statistik, at der er en klar sammenhæng mellem manglende kvalifikationer og alt for stor ledighed livet igennem, og at vi har et piskende behov for at gøre alt, hvad vi kan, for at give tilskyndelser til og for at indrette vores systemer sådan, at folk får en uddannelse.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ikke nægte, at hr. Lykketofts ordførerindlæg gav noget stof til eftertanke. For på den ene side beskyldte hr. Mogens Lykketoft den nye regering og den nye statsminister for at skrive af fra den foregående regering, og på den anden side brugte hr. Lykketoft mange kræfter på at lufte dybe bekymringer ved tanken om, at ideerne rent faktisk skulle blive ført ud i livet.